

Lieta T-137/02

Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG

pret

Eiropas Kopienu Komisiju

**Valsts atbalsts — Prasība atcelt tiesību aktu — Ieteikums 96/280/EK —
Jēdziens “mazie un vidējie uzņēmumi” (MVU)**

Pirmās instances tiesas spriedums (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2004. gada 14. oktobrī . . . . . II - 3545

Sprieduma kopsavilkums

- 1. Valstu piešķirtie atbalsti — Aizliegums — Atkāpes — Atbalsti, ko var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu — Komisijas diskrecionārā vara — Tiesas kontrole — Robežas (EKL 87. panta 3. punkts un EKL 88. pants)***

2. *Valstu piešķirtie atbalsti — Aizliegums — Atkāpes — Komisijas paziņojums par Kopienu vadlīnijām valsts atbalstam maziem un vidējiem uzņēmumiem — Jēdziena “maziem un vidējiem uzņēmumiem” definīcija — Neatkarības kritērija definīcija*

(Komisijas Ieteikums 96/280 par mazu un vidēju uzņēmumu definīciju; Komisijas paziņojums par Kopienas vadlīnijām valsts atbalstam maziem un vidējiem uzņēmumiem)

1. Ja juridiski nodalītas juridiskas un fiziskas personas veido vienu ekonomisku vienību, piemērojot Kopienas konkurences normas, pret tām jāattiecas kā pret vienu uzņēmumu.

minēto atbalstu “var” uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu. Tādēļ, pat ja Komisijai vienmēr ir pienākums noteikt tās kontrolētā valsts atbalsta saderību ar kopējo tirgu, kaut arī par šo atbalstu Komisijai nav paziņots, Komisijas pienākumos neietilpst atzīt šāda nepaziņota atbalsta saderību ar kopējo tirgu.

Valsts atbalsta jomā, nosakot atbalsta saņēmēju, rodas jautājums par vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanu. Šajā sakarā, nolūkā piemērot valsts atbalsta sistēmas noteikumus, Komisijai dota ievērojama diskrecionārā vara noteikt, vai uzņēmumi, kas veido daļu no grupas, ir jāuzskata par ekonomisku vienību, vai arī par juridiski un finansiāli neatkarīgiem uzņēmumiem. Šī Komisijas diskrecionārā vara uzliek par pienākumu ņemt vērā un novērtēt sarežģītus ekonomiskus faktus un apstākļus. Tā kā Kopienas tiesas nevar aizstāt Komisijas kā lēmuma autora konstatēto faktu vērtējumu ar savu vērtējumu, jo īpaši ekonomikas jomā, tad Pirmās instances tiesas kontrolei šajā sakarā jāprobežojas ar pārbaudi par to, vai Komisija ievērojusi procesuālās normas un izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, vai faktu materiāli ir precīzi, kā arī vai nepastāv acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana. Turklāt no EKL 87. panta 3. punkta un EKL 88. panta formulējuma izriet, ka Komisija pirmajā no diviem noteikumiem

(sal. ar 50.–53. punktu)

2. Komisijai ir saistošas tās pieņemtās vadlīnijas un paziņojumi valsts atbalsta

kontroles jomā tiktāl, ciktāl tās atbilst Līguma normām un ciktāl tās atzīst dalībvalstis.

atbalsta saņēmēja uzņēmuma un visu to uzņēmumu dati, kuros tam tieši vai netieši pieder kapitāla daļas vai balss tiesības 25 un vairāk procentu apmērā.

Tomēr akta rezolutīvā daļa ir nešķirami saistīta ar tā motīvu daļu tādējādi, ka tā jāinterpretē, vajadzības gadījumā ņemot vērā pamatojumu, kas novedis pie šī akta pieņemšanas.

Šajā sakarā jāatgādina, ka no 1996. gadā publicētā Komisijas paziņojuma par Kopienu vadlīnijām valsts atbalstam maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) 1.2. punkta izriet, ka Komisijas labvēlīgo pieeju šī valsts atbalsta piešķiršanai pamato tirgus trūkumi, kuru dēļ šiem uzņēmumiem jāsakaras ar vairākām grūtībām un kas tādējādi ierobežo viņu vēlamo sociālo un ekonomisko attīstību, un no šī paziņojuma 3.2. punkta izriet — lai uzņēmumu kvalificētu par MVU šo vadlīniju izpratnē, tam jāatbilst trim kritērijiem, proti, darbinieku skaita, finanšu un neatkarības kritērijam. Attiecībā uz šo pēdējo kritēriju Komisijas Ieteikuma 96/280 par MVU definīciju pielikuma 1. panta 3. punktā paredzēts, ka par neatkarīgiem jāuzskata uzņēmumi, kuru kapitāls vai balss tiesības 25 vai vairāk procentu apmērā nepieder uzņēmumam vai kopīgi vairākiem uzņēmumiem, kas neatbilst MVU definīcijai. Šī paša pielikuma 1. panta 4. punktā tāpat paredzēts — lai aprēķinātu šī panta 1. punktā minētās robežas, jāsummē

Šajā gadījumā jo īpaši no minētā Ieteikuma astoņpadsmitā, deviņpadsmitā un divdesmit otrā apsvēruma, kā arī no paziņojuma par MVU vadlīnijām 3.2. punkta izriet, ka neatkarības kritērija mērķis ir nodrošināt, lai MVU paredzētie pasākumi patiešām radītu priekšrocības uzņēmumiem, kuru lielums rada tiem grūtības, bet ne tiem, kas pieder lielai grupai un kuriem tādējādi ir pieejami līdzekļi un atbalsts, kas nav pieejams viņu konkurentiem — līdzīga lieluma uzņēmumiem, kas nepieder lielai grupai. No minētajiem noteikumiem tāpat izriet — lai ietvertu tikai uzņēmumus, kas ir faktiski neatkarīgi MVU, jāatbrīvojas no MVU juridiskām konstrukcijām, kas veido ekonomisku grupu, kuras ietekme pārsniedz šāda MVU iespējas, un jānodrošina, lai MVU definīcija netiek apieta tīri formālu iemeslu dēļ.

Tādēļ Ieteikuma 96/280 pielikuma 1. panta 3. un 4. punkts jāinterpretē, ievērojot šo mērķi tādējādi, ka, aprēķinot šī paša panta 1. punktā minēto sliekšni, jāņem vērā pat tāda uzņēmuma dati, kurš mazāk nekā 25 procentu apmērā

pieder citam uzņēmumam, ja abi šie uzņēmumi, lai arī būdami formāli nodalīti, veido vienu ekonomisku vienību.

(sal. ar 54., 56.–63. punktu)